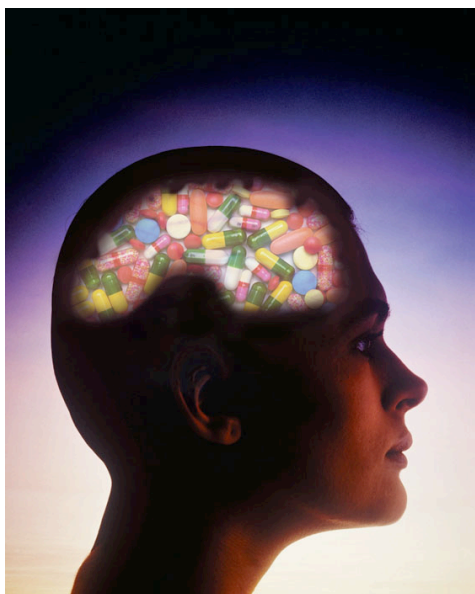


## EN EPIDEMI AV MENTALA SJUKDOMAR – ELLER EN EPIDEMI AV PSYKIATRI?



Det tycks svepa en epidemi av mentala sjukdomar och besvär över västvärlden. En uppsjö av diagnoser stämplar var och varannan människa som psykiskt sjuk. De åtföljs av en tsunami med psykpiller – men trots det tycks allt fler bli psykiskt sjuka enligt rapporter i media. Eller är det kanske tack vare? Ett antal böcker och artiklar tar upp detta till diskussion.

På Gotland har 6 procent av alla barn fått diagnosen ADHD och amfetamin. De har fått en diagnos enbart för att få amfetamin. Och fler barn skall få diagnosen, man *strävar* efter målet att 10 procent av alla barn skall förklaras psykiskt störda och får droger. Ursprungligen pratade man om två procent.

I USA, där allt är värst, har folk med handikappande mentala sjukdomar med rätt till understöd ökat med två och en halv gång mellan 1987 och 2007 – från 1 på 184 amerikaner till 1 på 76. För barn är det ännu värre. **Ökningen är 32-faldig.** När ADHD-diagnosen lanserades rusade antalet ADHD-barn upp till 800 000 på ett år. Någonstans mellan sex och åtta miljoner skolbarn går nu på starka psykofarmaka. Nästan inga av dessa medel är testade och godkända för barn. Mentala sjukdomar är idag den ledande handikapporsaken bland barn i USA.

Man kan ju i relation till detta ställa sig frågan om skolan i USA blivit bättre efter att man drog ner så många barn med amfetamin och antipsykotika. Så är inte fallet - tvärtom. Den har faktiskt halkat ner från tätposition till omkring tjugonde plats på internationella listan. Amerikanska skolan ansågs faktiskt vara bland världens bästa vid tidpunkten innan amfetaminhysterin började. Och hur är det med våldet? Mycket mer än ordet skolskjutningar behöver väl knappast nämnas – i så fall att i alla skolskjutningar, där journaler redovisats, hade förövarna använt ADHD-amfetamin och/eller andra psykiatriska droger.



En undersökning från National Institute of Health (NIMH) fann att 46 procent motsvarade de kriterier som amerikanska psykiatriförbundet, APA, etablerat för att drabbas av minst en psykiatrisk sjukdom under sin livstid; de flesta mötte kriterier för mer än en sjukdom. Alltså hälften av alla människor i USA skulle vara psykiskt sjuka.

Psykiatrikerna inom WHO annonserade år 2000 att depression låg på fjärde plats bland världsomspännande sjukdomar och varnade för att år 2020 kommer depression att ligga på andra plats.(1) Det var kanske inte meningen, men det lät mer som något man satsade på, precis som med antalet barn med ADHD som skall få amfetamin.

European College of Psychopharmacology rapporterade nyligen, närmast lite triumfartat, att 164,8 miljoner européer – 38,2% av befolkningen - lider av en mental störning varje år. (2) Det inkluderar visserligen Parkinsons, dementi och Alzheimers, men i synnerhet depression och ADHD såväl som "uppförandestörning" och "ångest"; panikattacker, tvångssyndrom och ätstörningar. Männen lider av "alkoholism" som nu betraktas som en mental störning (kaffeabstinens likaså). Dubbelt så många kvinnor blir mentalt störda pga. att de är dubbelarbetande hemmafruar. De nämner dock inget om att hemmafruar som inte arbetade ansågs neurotiska på 1950-talet och pumpades fulla med vad Rolling Stones kallade "Mothers little helper" – valium. Idag är det antidepressiva.



Någon bot rapporteras dock inte finnas inom synhåll. Det är en aning störande och tyder på en närmast imperialistisk tendens hos den psykiatriska sektorn, som The Guardian kallade det i en artikel (3) där man hävdade att mentalhälsoindustrin medikaliserar normalitet. Man klämmer ner lite udda beteenden i ett paket (syndrom) och etiketterar med diagnos. Sakta men säkert sjukförklarar man hela livet. Botemedel utlovas men kommer aldrig.

När Prozac lanserades 1987 tredubblades antalet deprimerade människor på tio år. Annonser och marknadsföring lanserade nya kriterier för vad depression var. Bland annat om man gjorde en test i en annons från ett läkemedelsbolag för att ta reda på om man var deprimerad så var man kandidat för antidepressiva medel – varför skulle man annars göra testen, var logiken. Madison Avenue som bäst!

**Could Zoloft be right for you?**  
Take this self-quiz.

Have you experienced any of the following?  
Check those that apply or might possibly apply:

Trouble concentrating?	<input type="radio"/> YES	<input type="radio"/> NO
Crying or thoughts of crying?	<input type="radio"/> YES	<input type="radio"/> NO
Feelings of sadness?	<input type="radio"/> YES	<input type="radio"/> NO
Low energy, fatigue?	<input type="radio"/> YES	<input type="radio"/> NO
High energy, restlessness?	<input type="radio"/> YES	<input type="radio"/> NO
Loss of interest in certain activities?	<input type="radio"/> YES	<input type="radio"/> NO
Unexplained pain or headaches?	<input type="radio"/> YES	<input type="radio"/> NO
Lack of motivation?	<input type="radio"/> YES	<input type="radio"/> NO
Stress?	<input type="radio"/> YES	<input type="radio"/> NO
Worry?	<input type="radio"/> YES	<input type="radio"/> NO
Lack of involvement with family or friends?	<input type="radio"/> YES	<input type="radio"/> NO
Over-dependence on family or friends?	<input type="radio"/> YES	<input type="radio"/> NO

If you took this quiz, Zoloft is probably right for you.  
Ask your doctor about Zoloft.

Allt och alla behandlas med psykiatriska droger. Terapi existerar knappast längre. Det försvann under slutet av 1980-talet när Prozac registrerades. En dirigerad kampanj lanserade "evidensbaserad psykiatri", alltså drogorienterad, samtidigt som Freud begravdes för andra gången, och denna gång för gott. Psykologerna höll på att försvinna och krävde rätt att få skriva ut psykmediciner även de. En psykiatriker i USA idag som skriver ut recept på mediciner kan träffa tre patienter på en timma. Då kan han debitera försäkringsbolagen 180 dollar i timmen. Om han träffar en patient i timmen för samtalsterapi kan han bara debitera 100 dollar.

Men fungerar drogerna? Botar de psykiska sjukdomar? Inte om man skall döma efter resultaten – att allt fler blir sjuka och inga botade. Man säger nämligen inom psykiatrin att man inte kan bota någon. Livslång behandling med psykdroger är vad som gäller. De håller på att skapa en hel befolkning med psykfall.

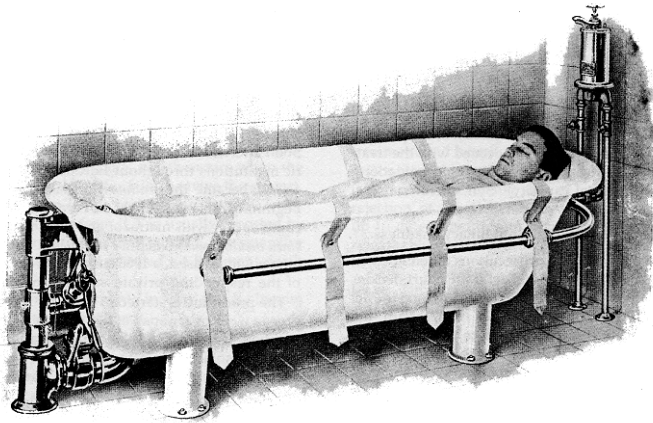
Psyko Pharma vet vad de håller på med.

Men är verkligen antalet med mentala sjukdomar så högt och stigande? Eller utökas bara kriterierna för vad som utgör mentala sjukdomar? Naturligtvis är det

så. ADHD-barn bemöttes förr i tiden i Sverige med "de växer ifrån det" – aldrig droger. "A wild colt (unghäst) makes a fine horse", sade man förr i USA. I Italien betraktades lugna barn som mer störda än vilda, även om det håller på att vända. Idag har man ADHD om man inte kan sitta still i stolen, snurrar med pennan eller avbryter läraren.

Ursprunget till spridandet av detta virus är diagnoshandböckerna ICD och DSM inom psykiatrin, främst DSM-IV som ges ut av amerikanska psykiatriförbundet (APA). Idag finns närmare 400 mentala sjukdomar och störningar i DSM-IV. Det är shoppingsjuka, abstinens, trotssjukdom, storätarsjukdom och allt möjligt och omöjligt. Varje udda egenskap och beteende har fått plats i DSM med statistiknummer och diagnos. Det fanns 115 diagnoser när DSM startade 1954. År 2013 skall DSM-V lanseras och vi har redan hört varningar om ännu vidlyftigare kriterier. Man kör trålfiske efter nya kunder. Målet är, som det verkar, att ingen skall slippa undan en diagnos.

En annan skrämmande aspekt uppstår då. Kommer psykiatrin att utnyttjas politiskt? Vem som helst kan idag få en diagnos. Vi vet ju att psykiatrin var renhållningsgruppen som städade undan dissidenterna under sovjetregimen. De fick en diagnos och "behandling". Oftast inlindade i våta tygremсор som när de torkade stramade åt så offren (patienterna) knappt kunde andas. En annan metod var omväxlande iskalla och heta bad. Mycket terapeutiskt tyckte regimen som använde sig av de villiga psykiatrikerna. Senare data tycks dock visa på att psykiatrikerna tog egna initiativ och använde sig av regimen.



Samma sak skedde under andra världskriget. 250 000 mentalpatienter och förståndshandikappade utplånades av psykiatriker. Mentalsjukhusen tömdes totalt på "värdelösa brödatare". Och detta startade långt innan kriget bröt ut. Men fakta visar att psykiatrikerna på intet sätt beordrades av Hitler till detta. Det var helt på egna initiativ och till och med skedde då Hitler förbjöd eutanasi pga. folkopinionen ett tag. Men sedan använde sig Hitler av "experterna på utrotning" när miljontals människor skulle utplånas.

Man måste hålla ett konstant vakande öga på dessa galningar i vita rockar.

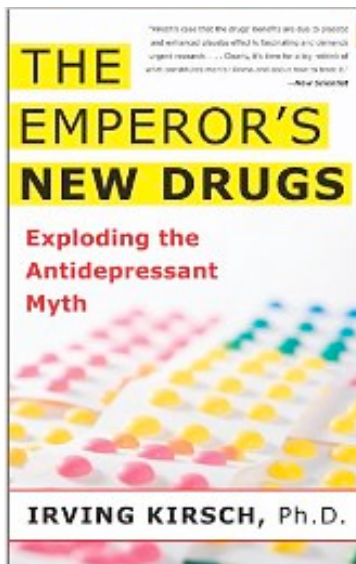
Ursprungligen tillkom DSM för att försäkringsbolagen vägrade att betala pengar för psykiatrikernas flum. De var existenshotade på 1950-talet. Lösningen blev

att man skulle efterlikna de "riktiga" läkarna med riktiga diagnoser – de fick ju betalt. Läkemedelsbolagen stöttade APA med 100 miljoner kronor för att leda in DSM från det freudianska flummet till medicinering av beteende – som sjukförklarats. Väl investerade pengar som man fått tillbaka med råge. Majoriteten av de psykiatriker som sitter i panelen för DSM idag är betalda av läkemedelsbolagen. En femtedel av APA:s inkomster kommer från läkemedelsbolagen. Man har även sålt över en miljon DSM-IV vilket gett en substantiell inkomst.



Men nu visade det sig ganska snart genom olika studier att de psykiatriska drogerna faktiskt inte fungerade och/eller producerade hemska biverkningar. Vad gjorde man då? Ett "åtgärdsprogram" sattes in: Med hjälp av president Bush omorganiserades amerikanska läkemedelsverket FDA i slutet av 1980-talet så att läkemedelsbolagen mer eller mindre skötte kontrollen själva. Svenska läkemedelsverket följde efter i början av 1990-talet och är idag helt finansierat av läkemedelsindustrin. Säkerhetsstudierna kortades ner från upp till flera års studier till sex till åtta veckor, för då hann inte biverkningarna visa sig, men placeboeffekten hann visa sig, dvs. de blev bättre av enbart uppmärksamheten. Om biverkningar trots allt skulle visa sig så valde man att inte publicera dessa studier; eller så avlägsnade man helt enkelt de personer som fick biverkningar ur studien och gjorde om det till en "biverkningsfri" studie. Helst skulle de som testades vara unga och friska studerande som behöver extra pengar. Man gjorde även om negativa studier tills man fick fram en enda positiv studie, de negativa publicerades aldrig. Mycket vanligt.

Irving Kirsch är psykolog vid University of Hull i Storbritannien. Han har forskat i detta område i över 15 år och skrivit boken *The Emperor's New Drugs*. Kirsch fann under sina första studier att placebo var tre gånger effektivare än ingen behandling alls; 75 procent så effektiva jämfört med antidepressiva. Resultaten var så häpnadsväckande att han beslutade sig för att göra om studien under striktare former. Han använde sig av offentlighetsprincipen för att få fram studier från FDA som inte publicerats för sex av de mest använda antidepressiva medlen. Han fick fram 42 studier, de flesta negativa. Placebo visade sig vara 82 procent så effektiva jämfört med antidepressiva.



Men Kirsch fann även överraskande att behandling med sköldkörtelhormon, opiater, lugnande, stimulantia och till och med örter, alltså sådant som ej var antidepressiva SSRI-medel och ej påverkade serotoninhalten, var lika effektiva som SSRI-medlen, i den mån de var det. Depression handlar med andra ord inte om ökad eller minskad serotoninhalt, vilket alla har blivit påtalade. Alltså "vet de" när de får pillren att de skall må bättre – placeboeffekten! Pillren i sig hjälper inte – de har bara hemska biverkningar.

Kirsch kommer till slutsatsen att pillren ligger bakom de ökande siffrorna av mentalsjukdom, vilket bekräftas av nya undersökningar. De som använder antidepressiva faller snabbare tillbaka i depression och blir deprimerade längre. De får då ofta nya diagnoser såsom bipolär och naturligtvis nya mediciner – en ond cirkel med utökade kriterier och vanebildande piller. Samma sak med ADHD-barnen. Hjärnan anpassar och reglerar sig till den kemiska manipulationen. Tyvärr krymper den också.

[http://www.kmr.nu/pressrel\\_2011\\_08\\_21-antidepressiva-forlanger-depression-och-orsakar-fler-aterfall.htm](http://www.kmr.nu/pressrel_2011_08_21-antidepressiva-forlanger-depression-och-orsakar-fler-aterfall.htm)

### **Den verkliga myten**

Och då kommer vi till den verkliga myten som odlats av reklamkarna på Madison Avenue; myten om den "kemiska obalansen i hjärnan" – att man skulle ha för lite eller för mycket av transmittorämnen såsom serotonin eller dopamin, vilket psykiatrin idag håller för sanning såsom orsak till mental sjukdom/störning. Det är inte bara en myt, det är en ren lögn.

Ingen kan bevisa att det existerar en kemisk obalans i hjärnan som orsak till mental sjukdom eller störning. Och även om det skulle visa sig så, bevisar det inget i alla fall. Man kan lika gärna ha en låg serotoninhalt pga. att man är deprimerad! Hönan eller ägget. Alla de färgglada hjärnkartorna som visas upp, som sägs visa det och det, är intressanta men bevisar absolut inget. Inga egentliga bevis finns inom den "evidensbaserade psykiatrin" ingen etiologi, orsakssammanhang. Psykiatrin flyter bara omkring i ett gungfly av åsikter och pengar.

Tom Cruise ställde till med enorm kalabalik när han gick till hård attack mot psykiatrin i ett amerikanskt TV-program den 24 juni 2006. Han sade att "psykiatrin är en pseudovetenskap" och att de droger som ges till barn "bara döljer problemen". Han hävdade också att det inte fanns någon test för att mäta den kemiska obalansen i hjärnan eller att det skulle kunna påvisa mental sjukdom. Tidningar över hela världen citerade Tom Cruise, som samtidigt höll på att lansera filmen *Världarnas krig*. Tom Cruise blev omedelbart ett av de mest eftersökta orden på internet.

Det amerikanska psykiatrikerförbundet (APA) kände hotet mot affärerna och dess ordförande Steven Sharfsteins gick bara några dagar ut i TV (NBC:s *Today* 27 juni) och hävdade att psykiatrin inte alls var en pseudovetenskap. Det var oansvarigt av Cruise att säga som han gjorde eftersom "psykiska sjukdomar är verkliga medicinska tillstånd" och att "säkra och effektiva behandlingar finns tillgängliga". När han tillfrågades angående uttalandet av Tom Cruise om den kemiska obalansen, sade han: "Det är totalt nonsens. Det motsäger de sista 20 årens av otroliga genombrott inom neurovetenskap och vår förståelse av hur hjärnan fungerar, samt det faktum att de mediciner vi använder är mycket hjälpfulla." Han svarade med andra ord inte på frågan.

APA:s Public Officer, dr Mark Graff, fick därefter på bästa sändningstid i CBS Studio den 2 juli 2006 hantera fadäsen och förnekade att det fanns några bevis för teorin om den kemiska obalansen:

"Kemisk obalans är i själva verket en förkortningsterm ... Vi har ingen renodlad lab-test ... [Kemisk obalans] är ett begrepp som läkemedelsindustrin förmodligen hittat på."

Han sade vidare att för att kunna mäta en kemisk obalans i hjärnan måste man skära ut en bit av hjärnan, och menade att "det är ingen bra idé".

### **Virus i hjärnan**

Journalisten Robert Whitaker (Pulitzernominerad) som är Sverigeaktuell för en föreläsning, har skrivit boken *Mad in America*. Han gör en jämförelse med ett virus som skulle få människor att sova 12-14 timmar om dagen. De som infekterats rör sig mycket långsamt och verkar vara emotionellt apatiska. Många ökar i vikt, vissa upp till 50 kilo. Blodsockret rasar i höjden såväl som kolesterolhalten. Många får diabetes på kort tid vilket också många dör av. Regeringar satsar hundratals miljoner på att försöka få reda på virusets inre beskaffenhet. Vetenskapsmännen rapporterar att orsaken är att det blockerar en mängd receptorer för transmittörämnen i hjärnan, för dopamin, serotonin, etc. Man finner även att viruset även krymper hjärnan vilket leder till kognitiva skador. En skräckslagen allmänhet kräver ett botemedel.



Viruset Whitaker beskriver är i själva verket Eli Lillys bästsäljande antipsykotika Zyprexa – såväl som AstraZenecas Seroquel. Tillsammans har de både läkemedelsbolagen fått betala miljardbelopp i böter och skadestånd för skadeverkningar och falsk, faktiskt kriminell marknadsföring. Men det är inget som hindrar dem från att fortsätta att sälja de i själva verket helt värdelösa preparaten till mångmiljardbelopp.

Den psykiatriska mångmiljardindustrin vet hur de skall dupera myndigheter, press och allmänhet. De vet hur de skall klassificera och medicinera varje udda och för andra störande beteende, men det vet inte varifrån detta kommer. De vet inte hur de skall hantera fattigdom, förtryck, mobbning, dåliga hemförhållanden eller arbetsförhållanden, absolut inte dåliga skolor eller lärare. Hur skall man då kunna hjälpa människor?

- (1) [http://www.who.int/mental\\_health/management/depression/definition/en/](http://www.who.int/mental_health/management/depression/definition/en/)
- (2) <http://www.psypost.org/2011/09/the-size-and-burden-of-mental-disorders-in-europe-6831>
- (3) <http://www.guardian.co.uk/commentisfree/2011/sep/06/mental-illness-medicalising-normality>

Ref:

*The Emperor's New Drugs: Exploding the Antidepressant Myth* av Irving Kirsch  
*Anatomy of an Epidemic: Magic Bullets, Psychiatric Drugs, and the Astonishing Rise of Mental Illness in America* av Robert Whitaker  
*Unhinged: The Trouble With Psychiatry—A Doctor's Revelations About a Profession in Crisis* av Daniel Carlat